

دستور زبان در نظریه بهینگی

محمود بی جن خان

دانشگاه تهران

خلاصه:

هدف از این سخنرانی معرفی دستور زبان در چارچوب نظریه بهینگی است. نظریه بهینگی یکی از مدل‌های صورت‌گرای زایشی است که پرینس و اسمولنسکی (۱۹۹۳) مطرح کردند و اسمولنسکی و لژاندر (۲۰۰۶) آن را پروراندند. رویکرد بهینگی از دل رویکرد صورت‌گرای اشتقاقی (چامسکی و هله ۱۹۶۸) برآمده است. دستور اشتقاقی یک دستور قاعده‌بنیاد است که خوش‌ساختی داده‌های زبانی را با استفاده از قواعد یا اصول جهان‌شمول به اثبات می‌رساند. اما دستور بهینگی یک دستور محدودیت‌بنیاد است که خوش‌ساختی داده‌های زبانی را با استفاده از محدودیت‌های نقض‌پذیر جهان‌شمول به اثبات می‌رساند. در این سخنرانی با استفاده از مثال‌های فارسی در حوزه واج‌شناسی، که ناظر به دستور تلفظ داده‌های زبانی است، این دو رویکرد مقایسه می‌شوند تا از این طریق توانایی نظریه بهینگی در صورت‌بندی تعمیم‌های زبانی تبیین شود.

زمان: دوشنبه، ۱۱ اسفند ۱۳۹۹، ساعت ۱۶ الی ۱۸

لینک ورود به جلسه سخنرانی:

<https://www.skyroom.online/ch/ipmseminars/ipm-seminars-2021>

تمام کاربران می‌توانند با استفاده از نام کاربری و رمز ورود زیر به سخنرانی وارد شوند:

نام کاربری: biweeklyseminars

رمز ورود: biweeklyseminars

کاربران می‌توانند پس از ورود به عنوان میهمان، نام نمایشی خود را تغییر دهند.